

Sygn. akt V Ca 1967/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 października 2012 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie V Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - **SSO Bożena Miśkowiec (spr.)**

Sędziowie **SO Waldemar Beczek**

SR del. Ewa Kiper

Protokolant **sekr. sądowy Marta Szczęsna**

po rozpoznaniu w dniu **30 października 2012 r.** w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa W. K.

przeciwko Skarbowi Państwa- Wojewodzie (...)

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego (...) w Warszawie

z dnia 7 marca 2012 r., sygn. akt I C 1817/09

1. oddała apelację;

2. zasądza od W. K. na rzecz Skarbu Państwa – Wojewody (...) kwotę 1.200 (jeden tysiąc dwieście) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w instancji odwoławczej.

Sygn. akt V Ca 1967/12

UZASADNIENIE

Powód W. K. wniósł pozew przeciwko Skarbowi Państwa - (...)Urzędu (...) w W.w likwidacji, wnosząc o zasądzenie kwoty 11.051,09 zł z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwot: 3.660 zł od dnia 8 grudnia 2008 r., 3.660 zł od dnia 8 stycznia 2009 r., 3.660 zł od dnia 8 lutego 2009 r., 71,09 zł od dnia wniesienia pozwu - do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania, w tym kosztami zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W dniu 19 czerwca 2009 r. został wydany nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym uwzględniający powództwo.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty, pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych. Podniósł, że wbrew twierdzeniom powoda zawartym w ostatecznym wezwaniu do zapłaty, pozwany dokonał skutecznego doręczenia pisma zawierającego oświadczenie o odstąpieniu od umowy, bowiem uczynił to pocztą kurierską za potwierdzeniem odbioru na wskazany przez powoda adres to jest adres, pod którym prowadzi on Kancelarię.

Wyrokiem z dnia 7 marca 2012 roku Sąd Rejonowy (...)w Warszawie: 1.) oddalił powództwo w całości, 2.) zasądził od W. K.na rzecz Skarbu Państwa - Wojewody (...)kwotę 2.400 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, 3.) nakazał pobrać od W. K.na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego (...)w Warszawie kwotę 425 zł tytułem wydatków tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa.

Powyższe rozstrzygnięcie zapadło na podstawie następujących ustaleń oraz rozważań poczynionych przez Sąd I instancji.

W dniu 15 kwietnia 2007 r. w W.podpisana została umowa zlecenia zawarta pomiędzy W. K., a Skarbem Państwa - (...)Urzędu (...)w likwidacji w W.. W umowie wskazano adres W. K.ul. (...), nie określono numeru lokalu.

Zgodnie z § 1 ust. 2 umowy, zleceniodawca zlecił, a zleceniobiorca przyjął obsługę prawną, w zakresie działalności prowadzonej przez zleceniodawcę, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych. Zgodnie z § 2 ust. 1 umowy, zleceniobiorca zobowiązał się do wykonywania zlecenia zgodnie ze swoją najlepszą wiedzą i należytą starannością.

Zgodnie z § 4 ust. 1 umowy, w ramach wykonywania niniejszej umowy zleceniobiorca zobowiązuje się do świadczenia obsługi prawnej zgodnie z potrzebami zleceniodawcy w wymiarze do 8 osobogodzin tygodniowo. Zgodnie z § 4 ust. 2, realizacja postanowień umowy może odbywać się prócz stawiennictwa wykonawcy w siedzibie zamawiającego, także drogą elektroniczną za pośrednictwem poczty e-mail w miarę potrzeb przez pięć dni w tygodniu od poniedziałku do piątku, a także pod wskazanym numerem telefonu.

Zgodnie z § 5 ust. 1 umowy, zleceniodawca zobowiązuje się wypłacać zleceniobiorcy z tytułu wykonywania umowy zgodnie z § 4 ust. 1 honorarium w wysokości 3660 zł (3000 zł + VAT) miesięcznie. Zgodnie z § 5 ust. 2 umowy, zleceniodawca zobowiązuje się wypłacać zleceniobiorcy z tytułu wykonywania umowy, zgodnie z § 4 ust. 2 honorarium w wysokości 200 zł + 22% VAT za każdą rozpoczętą godzinę. Zgodnie z § 5 ust. 3 umowy, honorarium określone powyżej jest płatne w terminie 7 dni od wystawienia faktury.

Zgodnie z § 6 ust. 1 umowy, zleceniobiorcy przysługuje pełne wynagrodzenie z tytułu zasądzonego na rzecz zleceniodawcy zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Zgodnie z § 6 ust. 2 umowy, z tytułu wykonywania zlecenia poza siedzibą zleceniodawcy, zleceniobiorcy przysługuje każdorazowo dodatkowe honorarium w zryczałtowanej wysokości 1220 zł. Zgodnie z § 7 ust. 1 umowy, zleceniodawcy przysługuje prawo rozwiązania niniejszej umowy za sześciomiesięcznym wypowiedzeniem w wypadku wykonywania przedmiotu umowy przez osobę nieposiadającą stosownych uprawnień zgodnie z ustawą z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych lub ustawą z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze. Zgodnie z § 7 ust. 2 umowy, w wypadku rozwiązania umowy, bądź odstąpienia od jej wykonywania z przyczyn innych niż wymienione w ust. 1, zleceniodawca zapłaci zleceniobiorcy karę umowną odpowiadającą wysokości utraconych pożytków przez zleceniobiorcę.

Zgodnie z § 8 umowy, umowa została zawarta na okres 48 miesięcy.

W okresie od dnia 1 października 2008 r. do dnia 31 marca 2009 r. funkcję likwidatora (...) Urzędu (...)w W.pełnił Z. R., przy czym ostatnie czynności likwidacyjne dokonał jeszcze w sierpniu 2009 r., składając wtedy ostatnie sprawozdanie.

Pismem z dnia 22 października 2008 r., pozwany w oparciu o zarządzenie Wojewody (...)z dnia 30 września 2008 r., Nr (...), w sprawie likwidacji (...)Urzędu (...) w W.oraz na podstawie art. 145 ustawy Prawo zamówień publicznych odstąpił od umowy-zlecenia zawartej w dniu 15 kwietnia 2007 r. Równocześnie w trybie art. 740 k.c. w związku z art. 136 ust. 1 ustawy Prawo zamówień publicznych wezwał powoda do złożenia szczegółowego sprawozdania z wykonania zlecenia oraz zażądał wydania wszelkich informacji i dokumentów z nim związanych. Pismo przesłane zostało przez operatora prywatnego (...) Sp. z o.o.w W..

Decyzję o wypowiedzeniu tejże umowy podjął Z. R., ponieważ jego zdaniem wszystkie umowy zawarte przez (...)w związku z jego likwidacją powinny zostać wypowiedziane. Mniej więcej w połowie października 2008 r. zapoznał się z

tą umową i stwierdził, że jest ona wyjątkowo niekorzystna dla Skarbu Państwa. Przewidziane w tej umowie możliwości jej rozwiązania były dla niezrozumiałe i stanowiły w ocenie likwidatora dyktat zleceniobiorcy. Ponadto stwierdził on, że umowa została zawarta na okres 4 lat bez możliwości jej wcześniejszego wypowiedzenia przez zleceniodawcę, a przewidziane w umowie wynagrodzenie wydawało mu się zbyt wysokie. Nie odpowiadała mu także forma świadczenia usług prawnych na odległość, bowiem potrzebował prawnika do bieżących konsultacji i porad prawnych, jak również takiego, który znałby proces likwidacji. Przed podjęciem decyzji o rozwiązaniu umowy z W. K.zasięgnął opinii u prawników Urzędu (...)nadzorującego (...).Dowiedział się, iż może wypowiedzieć umowę w trybie art. 145 w związku ze szczególną sytuacją (...), czyli w związku z jego likwidacją.

Z uwagi na fakt, że likwidacja rozpoczęła się 1 października 2008 r. to zgodnie z powołanym przepisem prawa, dokonał wypowiedzenia umowy w terminie ustawowym.

Korespondencję w tym przedmiocie odebrał ojciec powoda - K. K. (1). wypowiedzenie zostało skierowane na adres: ul. (...), (...)-(...) G..

Wejścia i wyjścia do gmachu siedziby likwidowanego podmiotu, są uwidaczniane w księgach wejść i wyjść, z których to Sąd dopuścił dowód w niniejszej sprawie. W księgach tych wpisy są wielokrotnie nieczytelne i trudno z tego względu ustalić precyzyjnie listę osób wchodzących i wychodzących.

W dniu 31 października 2008 r. podpisania została umowa zlecenia, obejmująca świadczenie obsługi prawnej, pomiędzy pozwanym, a radcą prawnym B. C.. Umowa została zawarta na okres od dnia 1 listopada 2008 r. do dnia 31 grudnia 2008 r. Czas pracy zleceniobiorcy ustalono na 30 godzin miesięcznie, a w razie jego przekroczenia, zasady wynagrodzenia miały zostać ustalone odrębnie. Wynagrodzenie ustalone to 2.500 zł. powiększone o podatek VAT miesięcznie. Dodatkowo umowa zlecenia została zawarta w dniu 30 marca 2009 r. na okres od 1 kwietnia 2009 r. do dnia 15 kwietnia 2009 r. z wynagrodzeniem 1.250 zł. powiększonym o podatek VAT.

Likwidator Z. R.spotkał się z W. K.jeden raz, w dniu 18 listopada 2008 r., celem przekazania posiadanej dokumentacji (...), która była niezbędna do prowadzenia spraw sądowych. W trakcie spotkania W. K.twierdził, że nie otrzymał wypowiedzenia umowy, w związku z czym Z. R.przekazał mu kopię wysłanego dokumentu.

Z. R. otrzymał od doręczyciela kopię potwierdzenia doręczenia odstąpienia od umowy.

W. K.nie świadczył żadnej usługi prawnej na rzecz (...), kiedy likwidatorem był Z. R., w związku z powyższym w październiku 2008 r. likwidator korzystał z pomocy prawnej prawników (...)Urzędu (...). Późniejsze korzystanie z usług tych prawników było niemożliwe.

W dniu 30 listopada 2008 r. pełnomocnik powoda wystawił pozwanemu fakturę VAT na kwotę 3660 zł za obsługę prawną zgodnie z ww. umową, w dniu 31 grudnia 2008 r. pełnomocnik powoda wystawił pozwanemu fakturę VAT na kwotę 3660 zł, w dniu 31 stycznia 2009 r. pełnomocnik powoda wystawił pozwanemu fakturę na kwotę 3660 zł za usługę prawną zgodnie z ww. umową. Pismem z dnia 31 stycznia 2009 r., pełnomocnik powoda wezwał pozwanego do zapłaty w ciągu 7 dni kwot: 3660 zł z faktury VAT nr (...) z dnia 30 listopada 2008 r., 3660 zł z faktury VAT nr (...) z dnia 31 grudnia 2008 r., 3660 zł z faktury VAT nr (...) z dnia 31 stycznia 2009 r., odsetek z tytułu zwłoki w zapłacie faktury VAT nr (...) z dnia 31 października 2008 r.

Pismem z dnia 15 lutego 2009 r., pozwany poinformował powoda, że jego żądanie zapłaty wynagrodzenia z tytułu umowy z dnia 15 kwietnia 2007 r. za okres po 1 listopada 2008 r. nie znajduje uzasadnienia, albowiem pozwany odstąpił w dniu 28 października 2008 r. od umowy łączącej strony.

Według stanu na dzień 28 marca 2009 r. radca prawny W. K. widniał na stronie internetowej pozwanego jako osoba świadcząca obsługę prawną pozwanego.

W dniu 30 marca 2009 r. zawarta została umowa pomiędzy pozwanym, a radcą prawnym B. C., obejmująca świadczenie pomocy prawnej w zakresie bezpośrednio związanym z likwidacją (...)Urzędu (...) w W.. Umowa ta została zawarta w związku z koniecznością dokonania czynności kończących proces likwidacji.

W dniu 2 listopada 2009 r. ojciec powoda, K. K. (1), złożył oświadczenie na piśmie: „Ja niżej podpisany po okazaniu dowodu odbioru przesyłki doręczonej przez (...) Sp. z o.o. w W. dnia 28 października 2008 r. oświadczam, iż nigdy nie odebrałem ww. przesyłki, a tym bardziej nie złożyłem podpisu na dowodzie jej odebrania.”. Fakt, iż jest to oświadczenie K. K. (1), wynika z pisma powoda - k. 60 akt.

W dniu 13 listopada 2009 r. E. M. Dyrektor (...)Urzędu (...)udzieliła powodowi następującej odpowiedzi publicznej w trybie ustawy o dostępie do informacji publicznej: „informujemy, że w okresie od 31 października 2008 r. do 15 kwietnia 2009 r. zawarta była umowa-zlecenie z Panią B. C. na świadczenie usług prawnych, (...)Urzędu (...)wydało środki publiczne na ten cel w okresie wskazanym jak wyżej, - w okresie likwidacji (...)Urzędu (...)radcowie prawni świadczący pracę na rzecz (...)Urzędu (...) nie wykonywali usług prawnych dla wyżej wymienionego gospodarstwa, tj. (...)”.

Pismem z dnia 24 lutego 2010 r., skierowanym do Prokuratury Rejonowej w W., (...) Sp. z o.o. w W. poinformowało, iż nie dysponuje oryginałem potwierdzenia doręczenia przesyłki nr (...)to jest tej, która zawierała korespondencję o odstąpieniu pozwanego od umowy, gdyż dokument ten prawdopodobnie zaginął.

Podpis widniejący na potwierdzeniu odbioru przesyłki (...) nr (...), umieszczony nad oznaczeniem „imię i nazwisko odbiorcy potwierdzam odbiór przesyłki w nienaruszonym stanie” jest podpisem złożonym własnoręcznie przez K. K. (1).

Sąd Rejonowy dopuścił dowód z dołączonych do akt sprawy ksiąg wejść i wyjść i wywiódł, że w księgach tych wpisy są wielokrotnie nieczytelne i trudno z tego względu ustalić precyzyjnie listę osób wchodzących i wychodzących.

W ocenie Sądu nie ma sprzeczności między zeznaniami świadka Z. R., a informacją publiczną udzieloną przez (...)Urząd (...)w zakresie tego, iż w okresie likwidacji (...)Urzędu (...)radcowie prawni świadczący pracę na rzecz (...)Urzędu (...) nie wykonywali usług prawnych dla wyżej wymienionego gospodarstwa, tj. (...). Pomoc taka mogła być świadczona przez tychże radców prawnych doraźnie. Później jednak okazało się, że pomoc taka nie może być świadczona przez tychże prawników, co stwierdził w dalszej kolejności świadek.

Sąd Rejonowy uznał powództwo za niezasadne i zważył, że umowa uprzednio łącząca strony została skutecznie zniwelowana poprzez odstąpienie od umowy stosownie do treści art. 145 ustawy Prawo zamówień publicznych.

W umowie uprzednio łączącej strony, wskazany został adres zleceniobiorcy: ul. (...)G., który to adres został wskazany jako siedziba Kancelarii (...)W. K.. Na taki adres wysłano oświadczenie o odstąpieniu od umowy. Adres ten, wynikał nadto z zaświadczenia ewidencji działalności gospodarczej jak i z umowy najmu lokalu użytkowego.

Biegły sądowy - ekspert kryminalistycznych badań dokumentów i pisma ręcznego stwierdził, że na potwierdzeniu odbioru widnieje podpis K. K. (1). Powód tego nie kwestionował po dokonaniu opinii, ale podniósł zarzut, że jego ojciec nie był uprawniony do odbioru przesyłki. Powód twierdził, że pod wskazanym adresem mieszka on i prowadzi tamże również działalność gospodarczą. Natomiast jego ojciec też tam mieszka. Podniósł ponadto, że przedmiotem powództwa jest zapłata za faktury po dacie odstąpienia od umowy, a w tym przypadku kwoty tytułem wynagrodzenia przysługiwały za cały okres trwania umowy to jest za okres 48 miesięcy zgodnie z § 8 umowy.

Sąd I instancji zważył, że okoliczność, iż przesyłkę zawierającą oświadczenie o odstąpieniu od umowy przez pozwanego odebrał ojciec powoda - K. K. (1), a nie powód, nie przekreśla faktu, że odstąpienie od umowy skierowane na prawidłowy adres wynikający z umowy, było skuteczne. Powód nie podnosił, że ojciec nie przekazał mu korespondencji. Zgodnie z art. 61 § 1 zd. 1 k.c., oświadczenie woli, które ma być złożone innej osobie, jest złożone z chwilą, gdy doszło do niej w taki sposób, że mogła zapoznać się z jego treścią. Nie budzi wątpliwości, że powód

mógł zapoznać się z treścią ww. oświadczenia woli. Zatem Sąd Rejonowy uznał, że oświadczenie woli zawierające odstąpienie od umowy zostało złożone powodowi skutecznie.

Oświadczenie powoda z dnia 22 października 2008 r. nie jest sprzeczne ze stanem faktycznym ustalonym w sprawie. Przesłanki odstąpienia od umowy określone zostały w art. 145 ust. 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych stanowiącym, iż w razie zaistnienia istotnej zmiany okoliczności powodującej, że wykonanie umowy nie leży w interesie publicznym, czego nie można było przewidzieć w chwili zawarcia umowy, zamawiający może odstąpić od umowy w terminie 30 dni od powzięcia wiadomości o tych okolicznościach.

W ocenie Sądu I instancji, zaszła okoliczność powodująca, że wykonanie umowy łączącej strony nie leżało w interesie publicznym, której nie można było przewidzieć w chwili zawarcia umowy. Okolicznością tą była likwidacja jednostki organizacyjnej pozwanego, której obsługę prawną prowadzić miał powód.

Słusznie uznał likwidator Z. R., że warunki prowadzenia obsługi prawnej ustalone w tej umowie nie były dostosowane do warunków prowadzenia likwidacji tejże jednostki organizacyjnej. Proces likwidacji wymaga większego zaangażowania obsługi prawnej oraz pociąga za sobą konieczność bieżących konsultacji i porad prawnych, a także szczególnej znajomości postępowania likwidacyjnego. Niewątpliwie forma świadczenia usług prawnych na odległość, nie spełniała tych wymogów. Aczkolwiek § 4 ust. 1 umowy obejmował zobowiązanie do świadczenia obsługi prawnej zgodnie z potrzebami zleceniodawcy w wymiarze do 8 osobogodzin w tygodniu, to jednak zobowiązanie to mogło być realizowane także drogą elektroniczną za pośrednictwem poczty e-mail w miarę potrzeb przez pięć dni w tygodniu od poniedziałku do piątku, a także pod wskazanym numerem telefonu. Nawet gdyby uznać, że powód faktycznie stale świadczył obsługę prawną 8 godzin tygodniowo, to jednak możliwość świadczenia także na odległość, nie dawała należytej gwarancji, że powód nie skorzysta ze swych uprawnień do świadczenia usług na odległość. Faktyczne świadczenie usług nie miało zatem znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, tym samym znaczenia nie miał również dowód w postaci przedstawionej przez powoda informacji publicznej. Z powyższych względów Sąd Rejonowy uznał, że interes publiczny - konieczność sprawnego i prawidłowego przeprowadzenia postępowania likwidacyjnego, usprawiedliwiał odstąpienie od umowy. Okoliczność likwidacji jednostki, niewątpliwie nie mogła być przewidziana w chwili zawarcia umowy. Termin odstąpienia od umowy wskazany w ww. przepisie został zachowany.

W umowie zlecenia z dnia 31 października 2008 r. podpisanej z radcą prawnym B. C. podniesione wyżej okoliczności zostały uwzględnione. Prawidłowe przeprowadzenie procesu likwidacji wymagało zawarcia dodatkowej umowy z radcą prawnym B. C., obejmującej świadczenie pomocy prawnej w zakresie bezpośrednio związanym z likwidacją (...). Umowa ta została zawarta w związku z koniecznością dokonania czynności kończących proces likwidacji, co wynika z jej treści. Zatem należało uznać, że poprzednio zawarta umowa z B. C. obejmowała świadczenie pomocy prawnej w zakresie bezpośrednio związanym z likwidacją (...) w związku z koniecznością dokonania czynności w trakcie procesu likwidacji.

W korelacji z treścią art. 145 ust. 2 Prawa zamówień publicznych, stanowiącym, że w przypadku, o którym mowa w ust. 1, wykonawca może żądać wyłącznie wynagrodzenia należnego z tytułu wykonania części umowy Sąd Rejonowy wywiódł, że w okresie likwidacji powód nie świadczył na rzecz pozwanego żadnych usług prawnych. Okoliczność, że radca prawny W. K. widniał na stronie internetowej pozwanego jako osoba świadcząca obsługę prawną jeszcze 28 marca 2009 r. jest w tym przypadku bez znaczenia wobec tego, że dla ewentualnego prawa powoda do wynagrodzenia istotne znaczenie miałyby umowa w tym względzie, która jednak ustała na skutek skutecznego oświadczenia o odstąpieniu od niej.

Nadto wynagrodzenie na podst. art. 145 ust. 2 Prawa zamówień publicznych byłoby dla powoda należne za ewentualne faktyczne wykonywanie czynności przez radcę prawnego, które stosownie do okoliczności traktować należałoby albo jako zawarcie umowy per facta concludentia, bądź jako prowadzenie cudzych spraw bez zlecenia.

Sąd Rejonowy w pkt. 2 wyroku orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. W pkt. 3 Sąd

orzekł na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych tytułem wydatków poniesionych przez Skarb Państwa na poczet czynności biegłego.

Apelację od powyższego rozstrzygnięcia wywiódł powód, zaskarżając wyrok w całości. wniósł o jego zmianę i uwzględnienie powództwa w całości, zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania za obie instancje w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, ewentualnie jego uchylenie i przekazanie sądowi I instancji do rozpoznania w innym składzie, przy uwzględnieniu kosztów postępowania apelacyjnego.

Orzeczeniu zarzucił: 1) obrazę przepisów prawa procesowego, które miało wpływ na wynik sprawy, tj.: art. 217 k.p.c. poprzez: a.) pominięcie przy wyrokowaniu przez Sąd Rejonowy dowodu z kart wejścia do siedziby strony pozwanej jak i niekwestowanej przez stronę pozwaną (fakt przyznany) wielokrotnej obecności powoda w siedzibie strony pozwanej po rzekomym doręczeniu oświadczenia o wypowiedzeniu - co stanowi dodatkowy argument, że oświadczenie to nie zostało skutecznie doręczonego powodowi w ustawowym terminie, b.) pominięcie przy wyrokowaniu przez Sąd Rejonowy dowodu z rejestru działalności gospodarczej z którego wynika w sposób bezsporny iż w dniu 28 października 2008 r. powód nie prowadził działalności pod adresem wskazanym na przesyłce stąd brak faktycznie możliwości dostarczenia przesyłki (oświadczenia woli) pod ten adres, c.) pominięcie przy wyrokowaniu przez Sąd Rejonowy dowodu z zeznań świadka R. który zeznał, że nigdy nie spotkał się powodem po objęciu funkcji likwidatora aż do dnia 18 listopada 2008 roku - co tylko potwierdza fakt braku podstaw merytorycznych podjęcia decyzji o odstąpieniu od umowy motywowanego sposobem wykonywania usługi; - art. 231 k.p.c. w zw. z art. 135 § 1 k.p.c. poprzez błędne uznanie, że z ustalonego przez sąd faktu odebrania przez ojca powoda - K. K. (1), przesyłki zawierającej oświadczenie o odstąpieniu od umowy, można wyprowadzić fakt, iż powód mógł zapoznać się z treścią tego oświadczenia, co w konsekwencji doprowadziło do ustalenia, że odstąpienie od umowy skierowane na adres ul. (...), G. było skuteczne, podczas gdy brak jest ku temu podstaw z uwagi na wcześniejszą zmianę adresu przez powoda; - art. 232 k.p.c. poprzez przyjęcie, że pozwany wywiązał się z obowiązku udowodnienia okoliczności, z której wywodzi skutki prawne, iż "(...)warunki prowadzenia obsługi prawnej ustalone w tej umowie (umowie łączącej powoda z pozwanym) nie były dostosowane do warunków prowadzenia likwidacji tejże jednostki organizacyjnej" podczas gdy zaoferowane przez niego dowody tego nie potwierdzają; - art. 233 k.p.c. w zw. z art. 231 k.p.c., w zw. z art. 245 k.p.c. poprzez ich niewłaściwe zastosowanie oraz przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów przeprowadzonych w sprawie, wynikające z dokonania ustaleń faktycznych mających wpływ na treść skarżonego orzeczenia w oparciu o kopię potwierdzenia doręczenia przesyłki nr (...), która nie posiada waloru dowodowego; - art. 233 k.p.c. w zw. z 228 § 2 k.p.c. poprzez brak wszechstronnego rozważenia zebranego materiału w celu ustalenia faktów istotnych dla sprawy, poprzez pominięcie przy wyrokowaniu przez Sąd Rejonowy postanowień ustawy o finansach publicznych zgodnie z którymi gospodarstwo pomocnicze było jednostką organizacyjną (gospodarczą formą działalności) jednostki organizacyjnej *statio fisci* Skarbu Państwa jakim jest Wojewoda (...) - fakt znany Sądowi z urzędu. Likwidowane gospodarstwo pomocnicze było w istocie jednostką Skarbu Państwa, dlatego też przeprowadzona likwidacja nie wiązała się z prawnym i faktycznym unicestwieniem tego podmiotu w ścisłym tego słowa znaczeniu a tylko powrotem uprzednio wyodrębnionych środków do jednostki organizacyjnej (macierzystej) nie mogącej prowadzić działalności gospodarczej; - art. 233 k.p.c. poprzez: a.) naruszenie swobodnej oceny dowodów przez dowolne uznanie, że wskazane przez powoda podpisy jako pochodzące od niego są nieczytelne, a więc w istocie nie są podpisami powoda gdy strona pozwana nie kwestionowała zgodnie z ciężarem dowodowym, że podpisy te są podpisami powoda; b.) sformułowanie na podstawie materiału dowodowego zebranego w sprawie błędnego wniosku, prowadzącego do uznania, że likwidacja jednostki organizacyjnej pozwanego stanowi istotną zmianę okoliczności powodującej, że wykonanie umowy nie leży w interesie publicznym; c.) wyprowadzenie z materiału dowodowego wniosków z niego nie wynikających, tj. że warunki prowadzenia obsługi prawnej ustalone w umowie łączącej powoda z pozwanym, a w szczególności zawarta w tej umowie możliwość świadczenia przez powoda usług prawnych na odległość (przedstawiana przez sąd jako przesłanka samoistna) nie spełniały wymogów prowadzenia obsługi prawnej w warunkach prowadzenia likwidacji jednostki organizacyjnej pozwanego - z zastrzeżeniem treści zgłoszonych wyżej zarzutów - jak i dalsza realizacja tej umowy nie leży w interesie publicznym; - art. 328 k.p.c. poprzez niewskazanie w uzasadnieniu skarżonego wyroku dowodów, na których Sąd się oparł rozstrzygając, że: likwidacja jednostki pozwanego jest okolicznością

powodującą, że wykonanie umowy nie leży w interesie publicznym, czego nie można było przewidzieć w chwili zawarcia umowy, ustalone w umowie łączącej powoda z pozwanym warunki prowadzenia obsługi prawnej - w tym możliwość świadczenia przez powoda usług prawnych na odległość - nie były dostosowane do warunków prowadzenia likwidacji jednostki pozwanego;

2) obrazę przepisów prawa materialnego, tj.: - art. 145 ust. 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 roku Prawo zamówień publicznych poprzez: a.) błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie do ustalonego w sprawie stanu faktycznego, skutkiem czego sąd błędnie przyjął, iż zaszyły przesłanki do odstąpienia od umowy z tej podstawy prawnej, b.) wadliwe przyjęcie przez Sąd Rejonowy, że strona pozwana dochowała ustawowemu terminowi 30 dni na dokonanie odstąpienia licząc ten termin od dnia 28 października 2009 roku, podczas gdy decyzja Wojewody (...) o likwidacji podjęta została 30 września 2009 roku. Skoro zgodnie z brzmieniem art. 145 zamawiający może odstąpić od umowy w ciągu 30 dni od powzięciu wiadomości o tych okolicznościach to tymi okolicznościami jest wydanie decyzji o likwidacji przez Wojewodę (...) jako organu powołującego i rozwiązującego swoje gospodarstwo pomocnicze, a więc termin ten upłynął 1 października 2008 roku, a nie jak mylnie przyjął Sąd Rejonowy 1 listopada 2008 roku.

3) błąd w ustaleniach faktycznych polegający na błędnym przyjęciu, że K.

K. odebrał przesyłkę (...) nr (...), w której znajdowało się oświadczenie o odstąpieniu od umowy, podczas materiału dowodowy zebrany w sprawie nie dawał podstaw do takiego ustalenia;

4) nie rozpoznanie o całości roszczenia - strona powodowa prócz roszczenia o zapłatę złożonych faktur wносиła o zasądzenie odsetek za zwłokę w zapłacie faktury VAT nr (...), w tym zakresie Sąd Rejonowy nie wypowiedział się co do zgłoszonego pozwem roszczenia,.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja podlegała oddaleniu.

Sąd II instancji przyjął za własne poczynione przez Sąd Rejonowy ustalenia faktyczne stwierdzając, że znajdują umocowanie w prawidłowo ocenionym materiale dowodowym, jak również podzielił w całej rozciągłości wnioski sądu meriti, jako wywiedzione z tych ustaleń w sposób logiczny, przy prawidłowym uwzględnieniu porządku prawnego.

Wbrew twierdzeniom apelacji za bezpodstawny należało uznać pierwszy zarzut apelacji, w tym zarzut naruszenia art. 233 § 1 k.p.c., albowiem zdaniem sądu II instancji ocena materiału dowodowego została przez Sąd Rejonowy przeprowadzona w sposób wnikliwy, niewątpliwie bez przekroczenia granic zakreślonych treścią powyżej powołanej normy prawnej, a w związku z tym, wbrew twierdzeniom skarżącego nie doszło do naruszenia tego przepisu. W ocenie Sądu II instancji okoliczności związane z wejściem do siedziby pozwanego (...) nie świadczą o wykonywaniu na jego rzecz pracy po odstąpieniu od umowy, zatem przypisywanie przez powoda, iż powołany dowód wykazuje okoliczność jego aktywności zawodowej wobec pozwanego, nie jest zasadne.

W przedmiocie podnoszonej kwestii podpisów należało zważyć, iż takowe nie były kwestionowane. Jednak innych wniosków z tej okoliczności nie sposób wywieść. Istotna zmiana okoliczności, stanowi zmianę znaczącą, która niewątpliwie jest likwidacja uprzednio prosperującego (...). Nie sposób marginalizować tej okoliczności, która w istocie prowadzi przeciw do zaprzestania działalności pozwanego. W takich jednoznacznych okolicznościach sprawy, wykonanie przedmiotu zamówienia publicznego w istocie nie leżało w interesie publicznym. Jednoznacznym jest bowiem, że warunki obsługi prawnej zagwarantowane przez powoda w umowie uprzednio łączącej strony, nie umożliwiały, jak zasadnie zeznał likwidator pozwanego, uzyskiwania w szerokim zakresie pomocy i porad prawnych w przedmiocie likwidacji pozwanego (...) Urzędu (...) w W.. Powód przeciw miał zagwarantowane czynności w ramach zlecenia w wymiarze ośmiu godzin tygodniowo, co w istocie w wymiarze czasu pracy 40 godzin tygodniowo, jest znikome, zwłaszcza w korelacji z koniecznością prowadzenia czynności likwidacyjnych. Strony umowy nadto umożliwiły powodowi świadczenie obsługi prawnej nie tylko osobiście, ale też drogą elektroniczną lub przez telefon. Niewątpliwie taki wymiar czasu obsługi prawnej w skali tygodnia i miesiąca w wymiarze 32 godzin, jest minimalny

w sytuacji działań likwidatora, którego celem jest przeprowadzenie całego procesu likwidacji, bez zwłoki w tym przedmiocie.

Sąd Rejonowy dokonał ustaleń faktycznych m.in. w oparciu o depozycje świadka będącego likwidatorem pozwanego (...)Urzędu (...)w W., który jednoznacznie zeznał, że potrzebował prawnika do bieżących porad i konsultacji, codziennych, czego nie gwarantowała mu umowa z powodem. Nadto jak zasadnie zeznał powołany świadek, likwidator realizując umowę z pozwanym, nie miałby także gwarancji bezpośredniości porady prawnej.

Wbrew zarzucanemu naruszeniu art. 217 k.p.c. podnieść należało, że okoliczności związane z wejściem i wyjściem powoda z siedziby pozwanego, nie świadczą, iż doszło do ponownego nawiązania stosunku prawnego między stronami, brak jest dowodu w tym przedmiocie. Okoliczności te nie stanowią również o nieskuteczności lub zaniechaniu doręczenia powodowi pisma odstępującego od umowy uprzednio wiążącej strony. Natomiast nie można uznać, jak to sugeruje powód, wywodząc okoliczność „rzekomego doręczenia oświadczenia o wypowiedzeniu”, iż takowe w istocie miało miejsce z uwagi na fakt, że pozwany dokonał odstąpienia od umowy, nie zaś jej wypowiedzenia.

Powód wywodzi, że z dowodu z rejestru działalności gospodarczej wynika, że 28 października 2008 r. nie prowadził działalności gospodarczej pod adresem wskazanym przez pozwanego na przesyłce stanowiącej odstąpienie od umowy, wywodził także, że już z tej okoliczności wynikał brak możliwości doręczenia tam negowanego dokumentu niwelującego umowę stron.

Apelujący złożył do akt zaświadczenie o wpisie do ewidencji własnej działalności gospodarczej, prawniczej, wystawione w dniu 20 lipca 2007 r. z którego wynika, że prowadził działalność gospodarczą pod adresem G.ul. (...)oraz umowę z dnia 30 maja 2007 r. zawartą z E. K. (2)w przedmiocie rozwiązania stosunku najmu lokalu użytkowego położonego w G.przy ul. (...)z dniem 30 czerwca 2007 r. Przy czym podkreślenia wymaga, że powód w swym piśmie procesowym z dnia 8 października 2009 r. wywodził, iż w tej kamienicy tj. Przy ul. (...), mieści się siedziba miejsca wykonywania jego działalności gospodarczej, a w piśmie procesowym z dnia 10 lutego 2012 r. podnosił, że mieszka w lokalu nr. (...), jego ojciec w lokalu nr. (...), by następnie wskazać, że w dniu doręczenia przesyłki odstąpienia od umowy, nie wynajmował lokalu w tej kamienicy. W ocenie Sądu II instancji fakt wynajmowania lokalu lub też nie, nie zmieniał okoliczności, że jak wynika z treści powołanych pism powoda, miał on swą siedzibę pod adresem wskazanym w umowie, zwrócić należy uwagę na fakt, że w umowie uprzednio łączącej strony, powód wskazał niepełny adres, bowiem nie określił numeru lokalu, co nie może stanowić niekorzystnej okoliczności dla pozwanego. Powód nie wskazał zamawiającemu innego adresu, niż wynikający z umowy, co niewątpliwie winien uczynić w przypadku jego zmiany, której nie wykazał.

Również zważyć należało, że z faktury nr. (...) wystawionej przez powoda w dniu 10 listopada 2008r., czyli w okresie najbliższym wysłania do apelującego pisma stanowiącego odstąpienie od umowy, wskazał on swój adres w G. przy ul. (...). Zatem zarzuty apelacji w przedmiocie nieskuteczności doręczenia pod adres wskazany na kwestionowanej przesyłce, należało uznać za bezzasadne.

Zeznania likwidatora pozwanej jednostki, bynajmniej nie świadczą o braku podstawy do odstąpienia od umowy. Świadek ten szczegółowo wywiódł swe motywy takiej decyzji, które Sąd Rejonowy zasadnie zaakceptował, brak jest podstaw do ich kwestionowania. Natomiast okoliczności spotkania likwidatora i powoda we wskazanej dacie wynikały z konieczności zdania dokumentacji, nie zaś korzystania z usług powoda.

Powyższe rozważania, w ocenie Sądu Okręgowego, jednoznacznie świadczą, że podnoszona przez powoda zmiana adresu, nie została przez apelującego wykazana. Przesyłkę, której doręczenie apelujący kwestionuje, wysłano i doręczono pod adresem G. ul. (...), który powód wskazał w umowie uprzednio łączącej strony. Przesyłkę tę doręczono ojcu powoda, zatem bezsprzecznie, w świetle powyższych rozważań, apelujący mógł zapoznać się z jej treścią, a ewentualnym zaniechaniem w tej mierze nie sposób obciążać pozwanego. Nie sposób więc uznać za skutecznego wywodzonego naruszenia art. 231 k.p.c. w zw. z art. 135 § 1 k.p.c.

Wbrew zarzutowi ferującemu naruszenie art. 232 k.p.c. podnieść trzeba, że rozważania Sądu Rejonowego w kwestionowanej materii są zasadne. Z umowy zawartej z radcą prawnym C. w istocie wynika, że potrzeby związane

z czynnościami likwidatora, który zawierał z pełnomocnikiem obie umowy o obsługę prawną, były zakresowo dużo większe, niż bez dodatkowego honorarium miał umownie świadczyć powód. Zatem aprobacie podlegała motywacja likwidatora i rozważania Sądu Rejonowego tym przedmiocie w korelacji z przesłankami wskazanymi przez ustawodawcę w art. 145 ustawy Prawo zamówień publicznych.

W istocie dowód doręczenia stanowi kopia, bowiem oryginału doręczenia kwestionowanej przesyłki doręczyciel nie odnalazł. Jednak ta okoliczność nie może stanowić o wywodzonym naruszeniu art. 233 k.p.c. w zw. z art. 231 k.p.c., w zw. z art. 245 k.p.c., bowiem pozwany wykazał fakt doręczenia tej przesyłki do rąk ojca powoda, co potwierdził biegły grafolog, zatem zasadna była konstatacja Sądu Rejonowego, iż powód mógł zapoznać się z treścią przesłanej na jego rzecz korespondencji.

Apelujący niezasadnie ferując naruszenie art. 233 k.p.c. w zw. z 228 § 2 k.p.c. zdaje się pomijać fakt, że w istocie zawarł umowę zlecenia wprawdzie ze Skarbem Państwa ale de facto z jego jednostką tj. (...)Urzędu (...)w W.. Z § 1 uprzednio łączącej strony umowy jednoznacznie wynikało, że radca prawny tj. powód, miał świadczyć obsługę prawną tej jednostki w zakresie działalności przez nią prowadzonej, poprzez udzielanie porad i konsultacji prawnych jej dyrekcji, głównemu księgowemu i kierownikom jednostek organizacyjnych etc. Również faktury powód wystawiał na rzecz powołanego (...)Urzędu (...) w W., zatem zarzut ten należało uznać za chybiony.

Sąd Okręgowy nie podziela argumentacji apelującego wywodzącej naruszenie art. 328 k.p.c. stwierdzając, iż nie ma potrzeby w tym miejscu uzasadnienia powielać rozważań zawartych w powyższej jego części, a także poniższej.

Wbrew drugiemu zarzutowi wniesionego środka zaskarżenia zasadnie Sąd Rejonowy zważył, iż na skutek istotnej zmiany okoliczności, konieczne było w relacjach łączących strony zastosowanie art. 145 ustawy Prawo zamówień publicznych. Za nietrafną Sąd Okręgowy uznał argumentację apelującego jakoby pozwany nie dochował zawarowanego terminu 30 dni, bowiem zarządzenie Wojewody (...) o postawieniu w stan likwidacji zostało wydane w dniu 30 września 2008 r., co w korelacji z datą doręczenia odstąpienia od umowy, które miało miejsce w dniu 28 października 2008 r. stanowi o nie mającej miejsca w sprawie obrazie art. 145 ustawy Prawo zamówień publicznych Podkreślenia wymaga, iż apelujący pozostaje w błędzie zarzucając, że te czynności miały miejsce w 2009 r.

Negatywnie należało rozpoznać trzeci zarzut wywiedzionego środka zaskarżenia, albowiem ojciec powoda odebrał przesyłkę skierowaną do powoda, a stanowiącą odstąpienie od umowy. Do akt złożono kopię jej doręczenia, przy czym biegła grafolog z dużą dozą prawdopodobieństwa stwierdziła, iż widnieje na niej podpis ojca powoda. Ten wniosek opinii biegłego sądowego w korelacji z powyższymi rozważaniami dotyczącymi siedziby powoda i miejsca zamieszkania jego ojca, stanowią o prawidłowych ustaleniach faktycznych poczynionych przez Sąd I instancji.

Oceniając czwarty zarzut apelacji Sąd II instancji zważył, iż Sąd Rejonowy oddalił powództwo w całości, zatem zawarł w swym rozstrzygnięciu także żądanie zasądzenia odsetek ustawowych w dochodzonej kwocie. Natomiast ma oczywiście słusność apelujący, że Sąd I instancji w swych rozważaniach nie zawarł umotywowania rozstrzygnięcia w przedmiocie oddalenia powództwa w tej części. Podnieść jednak trzeba, że Sąd Okręgowy jako sąd II instancji mógł dokonać oceny tego żądania, jednak zaniechanie dowodowe strony czynnej procesu uniemożliwiło odmienne, niż zaskarżone rozstrzygnięcie. Powód bowiem nie złożył do akt dowodu w postaci faktury z tytułu której dochodził zapłaty kwoty 71,09 zł. z ustawowymi odsetkami, ani też dowodu kiedy wpłynęły środki pieniężne na jego konto, który miałby stanowić dowód wymagalności roszczenia. Skoro apelujący podnosił, że doszło do opóźnienia w zapłacie, nie wiadomo jakiej kwoty zakreślonej nie złożoną fakturą, a pozwany wnosil o oddalenie powództwa nie uznając roszczenia w tym zakresie, rzeczą powoda było udowodnienie zgodnie z art. 6 k.c. od jakiej kwoty i za jaki okres żąda odsetek ustawowych za podnoszoną zwłokę w zapłacie. Zatem również ten zarzut apelacji nie mógł stanowić podstawy dla uwzględnienia jednego z dwóch wniosków wywiedzionego środka zaskarżenia.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji wyroku, na podstawie art. 385 k.p.c., orzekając o kosztach procesu za drugą instancję według zasady z art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c., zgodnie z którą strona przegrywająca proces zobowiązana jest do zwrotu kosztów przeciwnikowi. Zasądzoną kwotę stanowi 1.200 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika pozwanej, obliczonego od wartości przedmiotu zaskarżenia na

podstawie § 6 pkt 5 w zw. z § 12. 1 pkt. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.